

si let, quia antea erat illi rei onus annexum, n. 4 post med. l. 51 tit. 6 part. 1. — de causis hæreticorum non cognoscit, num. 4 l. 58 tit. 6 part. 1. — cognoscit in causis clericorum, qui pertinaciter per annum in excommunicatione permanserunt, n. 5 l. 59 tit. 6 part. 1. — poterit compellere recipientem juramentum per vim extortum, ut talem juramentum relaxet, et boni iudices ad hoc semper tenentur, n. 2 l. 29 tit. 11 part. 5. — an possit delinquentem, qui in ecclesia delinquit, ab ea illum extrahere, Episcopo irrequisito, num. 7 l. 12 t. 14 part. 5. — terrenus de occultis non se intromittit, sed celestis, neque ipsa ecclesia, n. 16 in prolog. 4. p. — sæcularis potest contra clericum procedere executivè ex consequentia officii suscepti, non verò per modum iudicii, n. 5 tit. 5 part. 5.

JUDEX ECCLESIASTICUS potest punire laicum contemnentem excommunicationem, privando eum jure sibi in ecclesiis quæsito, num. 4 l. 52 tit. 9 part. 1. — potest laicum temporaliter multare, si persistat per annum in excommunicatione, ibid. — an cognoscat de crimine in ecclesia commisso, n. 6 in fin. l. 55 tit. 9 part. 1. — cognoscere potest, et debet de crimine sacrilegii, n. 5 l. 6 t. 18 part. 1. — an possit cognoscere de crimine adulterii ad pœnam criminalem imponendam, licet litigantes non sint de ejus jurisdictione temporali, n. 10 l. 2 t. 9 part. 4. — an de causis peregrinorum laicorum possit cognoscere, quando vexantur, vel inhumaniter tractantur, n. 5 l. 27 tit. 8 part. 5.

JUDEX MAJOR, VEL SUPERIOR, Minor, vel Inferior. — Judex minor majorem excommunicare non poterit, num. 6 l. 7 tit. 9 part. 1. — major si tanquam testis coram minore deponat, et vacillet, an per minorem puniri possit, dict. num. 6. — inferior an possit committere causam cum clausula *appellatione remota*, et quando, num. 11 l. 15 tit. 25 part. 5. — an possit tollere vel indulgere exilium, n. 5 l. 40 tit. 51 part. 7.

JUDEX EXCOMMUNICANS, et judex minor majorem excommunicare non poterit, n. 6 l. 7 tit. 9 part. 1. — Judex benè potest excommunicare existentes extra suum territorium, n. 1 in fin. l. 9 tit. 9 part. 1. — excommunicans non præcedente monitione, nihil facit, n. 11 l. 12 tit. 9 part. 1. — Judices à suspensione incipere debent, et postea ad excommunicationem, non verò è contra, n. 1 l. 14 tit. 9 part. 1.

JUDEX CLERICUS, et an clericus possit esse judex arbiter, n. 5 l. 48 tit. 6 part. 7. — Judex etsi clericus non sit, benè absolvit quem ab excommunicatione, n. 4 in fin. l. 26 tit. 9 part. 1.

JUDEX HÆRETICUS, sive excommunicatus notoriè, vel occultè, an possit aliquem excommunicare, n. 6 l. 50 tit. 9 part. 1.

JUDEX QUIS, VEL QUALIS esse debeat; et judex an possit esse illiteratus, qui non scit legere, neque scribere, et quid jure canonico, et regio, n. 2 l. 18 tit. 9 part. 2. — debet esse mansuetus, neque aliquid suo solo arbitrio facere debet, sed secundum leges, etc. n. 5 et 4 dict. l. 18 tit. 9 part. 2. — debet esse firmus, et nihil contra justitiam facere debet, etiamsi ex forma statuti ad hoc arctetur, n. 5 dict. l. 18. — debet esse sapiens in

ministranda justitia, et in mente ipsius debent esse duos sales, n. 4 in proem. 5 part. — Et cum judicat, quid inspicere debeat, ibid. in n. 5 in dict. proem. — Judex potest esse servus, cum illud communiter ignoratur, n. 9 et 10 l. 4 tit. 4 part. 5. — Et quid è contra, si cum judex liber sit, ab omnibus reputatur servus, n. final dict. l. 4. — Judex an possit esse monachus, saltem arbiter, n. 6 dict. tit. 4 p. 6. — an possit esse quis in causa propria de partium consensu, et quid in Rege, vel Imperatore, n. 2 l. 10 tit. 4 part. 5. — an possit esse quis in causa, in qua antea fuit advocatus, etiamsi à parte non recusetur, n. 5 l. 10. — esse non potest pater in causa filii, sive è contra, sive oppositum sit, sive non, n. 5 l. 9 tit. 4 part. 5. — esse non potest infamis, seu perjurus, inofficiosus, n. 4 l. 24 tit. 22 part. 5. — coram quo donatio excessiva debet insinuari, qualis esse debeat, n. 17 l. 9 tit. 4 part. 5. — qualis esse debeat, ut possit hæredi possessionem rerum hæreditariam dare, num. 2 l. 2 tit. 14 part. 7. — qualis esse debeat ut minori tutorem dari possit, et quid si minor sit dominus terræ, et judex ex eo positus fuit, n. 2 l. 12 tit. 16 part. 6.

JUDEX TORQUENS reum ad hoc, ut tanquam confessum non possit appellare, si antea de crimine notoriè constabat, an benè, vel malè faciat, num. 5 l. 20 tit. 9 part. 2. — an possit aliquem ex iudiciis indubitatis condemnare, et an torquere, n. 4 l. 26 tit. 1 part. 7. — Judices non debent querere novas et inusitatas species tormentorum, et quando sic, n. 2 l. 1 tit. 50 part. 7. — antequam torqueant aliquem, quid inspicere, et facere debeant, et an ex processu informalivo torquere possint, n. 2 l. 2 t. 50 p. 7. — Judex debet per sententiam aliquem ad torturam condemnare, et ipse poterit appellare, ibid. — ordinarius debet esse præsens tempore torturæ, neque causa ista delegari poterit, n. 5 l. 5 tit. 20 part. 7. — quid interrogare debeat, et qualiter illi, quem torquet, vel jam torsit, n. 7 dict. l. 5 per text. ibi, et n. 4 l. 4 per illum text. cum sequent. tit. 50 p. 7. — qualiter se habere debeat cum torto, qui metu tormentorum delictum confessus fuit, si postea appareat ille, qui delictum commissit, n. 6, 7 et 8 l. 4 per text. ibi, tit. 50 part. 7. — fatuus est, et malè facit subjiciendo ad torturam illum, contra quem delictum est plenè probatum, dict. n. 8. — qualiter puniatur, si injustè aliquem ad torturam posuit, si illud occidit, sive non, n. 14 l. 4 per text. ibi, tit. 50 part. 7. — Et quid si judex aliquem justè torqueri jussit, excessit tamen modum in torquendo, sive dolosè, sive culpabiliter, qualiter tunc veniat puniendus, dict. n. 14 dict. l. 4. — Et quid si judex servavit modum in torquendo, sed tortus debilitate naturæ sustinere non potuit, et mortuus fuit, an et quando judex tunc teneatur, et puniri debeat, dict. n. 14 in fin. dict. l. 4 t. 50 part. 7. — Judex quando plures torquere, debet, à quibus incipere debeat, n. 2 l. 5 per text. ibi, tit. 50 part. 7. — ita aliquem torquere debet, ne occidatur, vel debilitetur, n. 5 ibidem per illum text. — delegatus an possit testem coram se vacillantem torquere et quando, et qualis, n. 1 l. 8 per text. ibi, tit. 50 p. 7.

JUDEX JURAT, et judex qualiter jurare debeat, tam in

majoribus judiciis, quàm in aliis, n. 2 per text. ibi, l. 26 tit. 9 part. 2. — quid, et qualiter jurare debeat ante ingressum officii, et quid si administraverit officium non præstito juramento, n. 1 l. 6 tit. 4 part. 5. — debet se purgare per suum juramentum, si ei crimen baratarie opponatur, et ei non probetur, et quid si nolit jurare, n. 10 l. 26 tit. 22 part. 5.

JUDEX PERJURUS, et judex an ex qualibet, transgressione sit perjurus, n. 2 in fin. l. 26 tit. 9 part. 2. — esse non potest infamis, seu perjurus in officio suo, n. 4 l. 24 tit. 22 part. 5.

JUDEX FURIOSUS, COECUS, VEL MUTUS. — etiam per dilucida intervalla, an possit esse judex ordinarius, n. 1 l. 4 tit. 4 part. 5. — Et idem dic in iudice cæco, muto, et surdo, vel aliter naturaliter impedito, vel casu, ibid. in num. seq. dict. l. 4 tit. 4 in part. 5.

JUDEX RECIPIENS MUTUUM, vel aliud, neque in parva, neque in magna quantitate quidquam recipere potest, n. 3 l. 6 tit. 4 part. 5. — Et an possit negotio totaliter finito, ibidem. — Et quid iudicibus delegatis, et an isti possint finito officio, et quid de eorum assessoribus, dict. n. 5 ad fin. — Judex recipiens mutuum à fœneratore gratis, an videatur corruptus pecunia, dict. n. 5 in fin.

JUDEX APPELLATIONIS, et judex appellationum causam delegare non potest, et quare in hoc potius, quam in alio ita sit, n. 4 l. 19 tit. 4 part. 5. — si dicat sententiam fore injustam, et appellationem legitimam fore, an condemnare videtur, n. 1 l. 110 tit. 18 p. 5. — si de justitia vel injustitia primæ sententiæ nihil dicat, sed ponat verba æquipollentia, an sufficiat, n. 3 dict. l. 110. — qualiter pronuntiet, si prima sententia fuerit condemnatoria, secunda verò absolutoria, n. 5 dict. l. 110. — qualiter pronuntiet, quando prima sententia fuit nulla, dict. n. 5 in final. verbis. — si sententiam confirmet, an ipse illam in executionem mittere possit, n. 5 l. 1 t. 27 p. 5.

JUDEX CURIE REGIS; et iudices curiæ Regis olim dona et hæreditamenta à Regibus recipiebant, hodie secus, n. 9 l. 7 tit. 20 part. 5.

JUDEX CORRUPTUS PECUNIA an videatur, si recepit gratis à fœneratore mutuam, n. 5 in fin. l. 6 tit. 4 part. 5. — unus ex tribus si fuit corruptus pecunia, an teneat sententia, n. 6 l. 15 tit. 22 part. 5. — si fuerit dono corruptus, qualiter ab illo res illa repetatur, n. 4 l. 27 tit. 22 part. 5. — si pecuniam à litigatoribus recipiat, ut malè judicet, vel ut justè ju licet, vel ut causam citò expediat, an restituere teneatur, et qualiter, n. 1 l. 52 per text. ibi, tit. 14 part. 5.

JUDEX ACCUSATUS quòd gravat in aliquo subditos suos, debet citari ante sententiam, n. 1 l. 6 tit. 16 part. 5. — contra quem proceditur per modum inquisitionis non debet citari ante receptionem testium, dict. n. 1 dict. l. 6. — accusatus de crimine baratarie, si istud ei non probetur, qualiter accusans puniatur, n. 9 l. 26 tit. 22 part. 5. — Judicis an et quando accusare aliquem de delicto, vel accusari possint, et quare non accusent, n. 5 l. 2 et gloss. l. 11 per text. ibi, tit. 19 part. 7. — Judex potest post ejus mortem accusari, quando pretio recepto, vel alio injustè facto, contra aliquem sententiam dedit, n. 1 l. 8 per text. ibi, tit. 1 part. 7.

JUDEX RECUSATUR, et judex an possit esse quis in causa, in qua fuit advocatus, etiamsi à parte non recusetur, n. 5 l. 10 t. 4 part. 5. — ordinarius si recusetur, quid sit faciendum, et ex quibus valeat recusari, n. 9 l. 22 tit. 4 part. 5. — an possit recusari, si causa suspicionis præcessit culpa partis, n. 9 dict. l. 22. — an possit recusari postquam est in causa conclusum, dict. n. 9 in fin. — an hodie possit post litem contestatam recusari, n. 7 l. 8 tit. 10 part. 5. — si injuriatur ab appellante ab eo, vel ab alio, potest illum punire, et quando, et an recusari possit in hac pœnæ impositione, n. 1 l. 26 t. 25 part. 5. — an possit recusari ab una partium, si sit naturalis loci alterius litigatoris, et an ista sit justa recusatio, vel non, n. 4 l. 4 tit. 27 part. 4.

JUDICARE non potest mulier, et quando sic, glos. l. 26 tit. 6 part. 1. — non potest clericus in causa laicorum, n. 4 l. 48 tit. 6 part. 1. — an possit Rex habens plura regna in causis alterius regni, ibidem ipse non existens, n. 15 l. 17 tit. 4 part. 5. — est onus, et ad illud quis compelli potest, tanquam ad onus necessarium, n. 1 l. 6 tit. 17 part. 5. — non debet quis suam propriam causam, et quid in Rege vel Imperatore, n. 8 l. 5 tit. 24 part. 4. — an possit Papa in injuria suæ ecclesiæ facta, vel Rex in injuria regno facta, et an in hoc isti differant, dict. n. 8 dict. l. 5. — Judicari debet in mercatorum curia de bono, et æquò, omissis juris solemnitatibus, gloss. in proem. tit. 7 part. 5.

JUDICATO ad mortem, si illi detur Corpus Christi, an executio differatur, n. 2 in fin. l. 4 tit. 11 part. 1.

JUDICIUM cum minore vigintiquinque annorum esse non potest, et qualiter ei per iudicem detur ad hoc curator, n. 2 l. 11 tit. 2 part. 5. — agitatum cum minus legitima persona valet, si in ejus favorem fuerit factum, ut est in minore, et ecclesia, n. 5 l. 11 t. 2 p. 5. — communi dividendo, si à non possessore contra possidentem intentetur, si prius non egerit rei vindicatione, an in eo procedatur, n. 9 l. 7 t. 10 p. 5. — Et quid si petens iudicium communi dividendo sit in rei possessione, an et tunc ipse aliquid probare debeat, vel ex quo est in possessione non teneatur, ibi n. 12. — Iudicium solvitur vacante eo, qui judicare jussit, n. 7 l. 47 t. 18 p. 5. — Et ad hoc effectum tria requiruntur, quæ vide in n. 4 l. 1 tit. 22 part. 5. — Iudicium an teneat quando partes litigant coram iudice non suo, vel licet jurisdictionem habuerit, non tamen exercitium ipsius, n. 5 l. 15 tit. 22 part. 5. — si sit famosum, et ex eo possit oriri infamia juris vel facti, in eo debet servare solemnitas l. *liberorum*, D. de accusatione, v. n. 5 l. 2 tit. 9 part. 4. — agitatum coram iudice ecclesiastico ad matrimonii separationem, an excludat, ut de eodem crimine non possit agi coram iudice sæculari, n. 5 l. 2 tit. 9 part. 4. — an detur in mortuum, et quando, n. 5 cum aliis ibi, l. 7 tit. 1 part. 7 per illum text. ibi, et gloss. l. 25 ibid.

JURAMENTUM.

In litem.

Minoris, pupilli, vel

adulti, furiosi, vel

prodigi.

Frangens.

Judicium.

Fidelitatis.

Illicitum.

Metu factum.

Defertur, vel præstatur.

In defectum, vel supple-

Debitoris. mentum probationis.
Accusatoris, vel delin- De calumnia.
quentis.

JURAMENTUM PASTORIS per quod vult ostendere non esse in culpa damni dati in grege, an illum liberet, vel an alia plenior probatio requiratur, n. 11 cum aliis ibid. l. 15 per text. ibi, tit. 8 part. 5. — an probet plenè casum fortuitum, dict. n. 11 dict. l. 15. — an et quando exigatur, si illud super quo juratur sit probatum testibus vel aliis probationibus, ibid. in n. 12. — Et an sit locus delationi juramenti ratione conjecturarum, quas reus pro se adducit, quando actor plene probavit, ibid. in num. 15. — juramentum præstitum circa factum alienum, an illud validet, et ad quid jurans teneatur, n. 4 in fin. l. 11 tit. 11 part. 5. — Et quid si fecit quantum potuit, ut ille tertius faceret, et ille facere noluit, an liberetur à pœna, vel interesse, ibid. in n. 2. — ubi interveniret, an et quando tunc subveniatur dolum passo, n. 2 l. 28 tit. 11 part. 5. — super rebus illicitis præstitum, vel per vim, vel metum, an obliget jurantem, n. 4 dict. l. 28. — præstitum contra bonos mores naturæ vel quasi, an valeat; et quid si fiat contra bonos mores civiles, n. 9 l. 28 tit. 11 part. 5. — an firmet pactum de futura successione, n. 2 l. 55 t. 11 part. 5. — an habeat vim clausulæ *rato manente pacto*, v. n. 3 l. 54 tit. 11 p. 5. — si sit à creditore debitori delatum, an per illud debitor liberetur ipso jure, vel ope exceptionis, num. 3 l. 9 tit. 14 part. 5. — si sit appositum in secundo testamento, an per hoc videatur velle primum testamentum revocare, n. 5 l. 22 tit. 1 part. 7. — an de jure hujus regni apponi possit in contractibus, et in quibus; et quid in ultima voluntate, n. 2 et 7 l. 6 tit. 4 part. 6. — executoris in reddendis rationibus gestorum, quando illum excuset, vel non, n. 5 l. 5 tit. 10 part. 6. — debet à tutore præstari quòd servabat res minoris, et an per ipsum gesta nullo præstito juramento teneant, num. 7 l. 9 tit. 16 part. 6. — Et an hoc juramentum possit remitti per testamentum, ibid. — Juramentum an dicatur quando quis nuda voce tantum jurat, n. 6 post princ. l. 6 tit. 19 part. 6. — Et quid si contractus est invalidus alia ratione, quam minoris ætatis, et minor simpliciter juravit non venire, an ex alia causa contravenire possit, n. 8, ibidem. — Juramentum, et forma juramenti ad omne dubium tollendum, quæ sit, n. 8 supradict. — firmat contractum de per se invalidum, neque irritabitur contractus, etiamsi tollatur juramentum, quod illum firmaverat, n. 9 dict. l. 6 tit. 19 part. 6. — emissum calore iracundiæ, an valeat, n. 11 l. 16 tit. 54 part. 8. — an sit de substantia absolutionis ab excommunicatione, n. 4 l. 26 tit. 9 part. 1. — vilium personarum nullum habet pondus, n. 3 l. 2 tit. 9 part. 2. — Principum cum ad regnum assumuntur, quale esse debeat, n. 2 per text. ibi, l. 5 tit. 15 part. 2. — fidelitatis est duplet, n. 7 l. 5 tit. 15 part. 2. — prædecessoris, an liget successores, ut non servantes sint perjurii, et quæ obligatio resultet ex tali juramento, n. 11 l. 5 tit. 15 part. 2. — quid sit, et per quem liceat jurare, n. 4 et 5 l. 1 tit. 11 part. 5. — quod præstatur reo, quando conventus non invenit fidejussorem, debet esse credulitatis, non veritatis asserti-

vum, num. 5 l. 41 tit. 2 part. 5. — Quod juramentum præstari debent ad judicis delationem, et cum eo debet fidejussor bona sua, quæ habet obligare, ibidem. — Juramentum ad hoc, ut detur ex probatione semiplena debet esse, non solum semiplena, sed et verisimilis, n. 7 l. 2 tit. 11 part. 5. — Neque defertur, ubi dolus obicitur, neque ubi quis venit ad impugnationem sententiæ ex semiplena probatione, ibidem. — Neque quando aguntur probationes ad perpetuam rei memoriam, ibidem. — an possit à procuratore in judicio dari, per quod omnis lis finiatur, si ipse habeat mandatum recipiendi solutionem, n. 1 l. 4 tit. 11 part. 5. — Non habet vim solutionis quoad alias personas, sed solum quoad deferentem, et jurantem, n. 4 l. 4 tit. 11 part. 5. — debet habere tres comites, ut per n. 10 l. 41 tit. 11 part. 5. — ubi pejus illum servare, quam non servare nunquam valebit, quod contingit sex modis, n. 15 l. 41 tit. 11 part. 5. — vergens in malum exitum, etiamsi tantum veniale peccatum contineat, non est servandum, n. 15 dict. l. 11. — Et si dubitetur, an juramentum sit illicitum, vel non, Princeps sæcularis non cognoscet de hoc, sed Papa, ibi n. 14. — Et an Imperator dispenset super juramento, et an Episcopus possit illum interpretari, n. 14 dict. l. 11 tit. 11 part. 5. — Et si petatur executio propter juramentum, an possit opponi exceptio pretii non soluti, n. 4 l. 12 tit. 11 part. 5. — Juramentum perpetuat actionem, n. 5 l. 14 tit. 11 part. 5. — tollit beneficium ætatis et restitutionis in integrum, non tamen tollit alios defectus, propter quos de jure communi posset convenire, n. 2 l. 16 tit. 11 part. 5. — ab aliquo alicui datum nocet ei ejusque hæredibus, et successoribus, n. 2 l. 17 tit. 11 part. 5. — delatum ab uno ex correis, an aliis præjudicet, et an requiratur, quòd sint socii ad hoc, ut aliis noceat, num. 5 dict. l. 17. — Et an fidejussor, qui voluntate debitoris juravit, quod solverat, an habeat recursum contra debitorem, num. 7 l. 17 t. 11 part. 5. — Juramentum debet fieri cum sacræ rei tactura, et an sit majoris efficaciam juramentum corporaliter, quam verbo tenus; de jure canonico idem est in uno casu, quòd in alio, etiamsi verbo solo juretur ubi tactura requiritur, num. 4 l. 19 tit. 11 part. 5. — judæi non debet præstari per Christum, vel Evangelia, et quare, nec valeret ejus testimonium, num. 4 l. 20 tit. 11 in part. 3. — in causis criminalibus semper coram judice debet fieri, non obstante quocumque impedimento, n. 4 l. 22 tit. 11 part. 5. — de dilatione malitiosè non petenda in juramento calumniæ, an sit omittendam, n. 7 l. 23 tit. 11 part. 5. — si jurans falsum juret, qualiter puniatur, n. 2 cum aliis ibi, l. 26 per text. ibi, tit. 11 part. 5. — et homagium, an idem sint, et in quo differant; et alia in hoc vide n. 5 l. 26 tit. 11 p. 5. — quando quid dicit, *promitto per fidem meam*, an per hoc contractus firmetur, dict. n. 5 dict. l. 26. — non extenditur ad incogitata, n. 10 l. 27 tit. 11 part. 5. — adimplere non tenetur ille, cui fides prius servata non fuit, n. 4 l. 28 tit. 11 part. 5. — accipitur secundum voluntatem recipientis, n. 1 l. 29 tit. 11 part. 5. — vassalli debet esse, quòd exaltabit dominium suum in quantum in se sit contra alium quemlibet, et an ita intelligatur contra

personam Regis, n. 19 et 20 l. 68 tit. 18 part. 5. — de non nubendo, an requiratur in matre, quæ vult tutelam filii habere, n. 4 l. 65 tit. 18 part. 5. — debet præcedere, quando quis instrumentum vult redarguere de falso, quod illud malitiosè non faciet, n. 4 l. 112 tit. 18 part. 5. — Et an tunc sufficiat juramentum calumniæ, quod jam in principio litis datum fuit, ibidem. — Juramentum tabellionis cum creatur, qualis esse debeat, n. 5 l. 4 tit. 19 part. 5. — et per illum in personis fide dignis probatur error juris, n. 7 l. 24 tit. 22 part. 5. — an requiratur ex parte nuntiantis aliquid opus novum, et an sine eo nuntiatio valeat, n. 1 l. 9 tit. 52 part. 5. — si interveniat in sponsalibus, quid operetur illud, n. 4 l. 2 tit. 1 part. 4. — malè factum non ligat, n. 11 per text. ibi, in l. 8 tit. 1 part. 4. — præstari debet à conjugibus, quòd unus copulam non impediet altero, si de impotentia unus redarguatur, n. 5 per text. ibi, l. 5 tit. 8 part. 4. — si præstetur ab illo, qui dicit tempore denuntiationis matrimonii ignorasse causam, an faciat, illum admitti post tempus, n. 7 l. 5 tit. 9 part. 4. — an de per se probet, et sufficiat ad probandum ignorantiam præcessisse, ibid. in n. 11. — an confirmet donationem factam inter conjuges constante matrimonio, glos. l. 44 tit. 11 part. 4. — alicujus per quod asserit se esse filium alicujus, si illud, à patre negetur, an prosit, ut et alimenta statim dentur, n. 2 l. 7 tit. 19 part. 4. — si à feudatario ex conventionione præstari non debeat, ad quid feudatarius tunc teneatur, et quid si per errorem juravit, cum ad illud non esset obligatus, an incidat in perjurium, si contraveniat, n. 3 l. 4 tit. 26 part. 4. — si cum ex aliquorum conventionione præstari non debuerat, fuerit præstitum, an contraveniens incidat in perjurium, ibidem. — est necessarium in concessionem feudi, ut specialiter fiat, quando specialia servitia, et specialia conventiones ibidem intervenerunt, ibidem in num. 5 dict. l. 4 tit. 26 part. 4.

JURAMENTUM IN LITEM defertur à judice, nec pars parti illud deferre poterit, num. 4 l. 5 tit. 11 part. 5. — Sed an juretur in litem etiam propter culpam latam, n. 5 l. 5 tit. 11 part. 5. — Et in juramento in litem, an prius debeat judex taxare usque ad quam summam juret, vel jurare prius, n. 4 dict. l. 5. — Juramentum in litem an transeat ad hæredes, et an procurator, etiamsi dominus sit instantiæ, illud facere possit, n. 7 dict. l. 5 t. 11 part. 5. — in litem datur contra tutores non reddentes minoribus veram rationem, cum sunt facti majores, n. 4 l. 6 tit. 11 part. 5. — in litem datur contra tutores, qui licet fecerint inventarium, non tamen ibi possuerunt omnia bona minoris, n. 5 dict. l. 6. — Et propter culpam tutoris juratur in litem contra eum, et est speciale in eo, ibi n. 5. — et an isto casu juretur secundum interesse singulare, et affectionis, ibidem in n. 6. — Juramentum in litem non datur minori contra hæredes tutoris, nisi quando esset lis contra defunctum contestata, n. 8 dict. l. 6 tit. 11 part. 5. — Et an qui detulit possit pœnitere, et quando, n. 4 l. 8 tit. 11 part. 5. — Et an actor possit deferre juramentum reo, quando ipse actor nihil probavit, et an illud compelli, n. 4 l. 8 t. 11 p. 5. — Juramentum in litem, an habeat locum in contracti-

bus innominatis, et quando agitur officio judicis, n. 6 l. 11 tit. 11 part. 5. — in litem benè admittitur contra depositarium negantem depositum, n. 7 l. 8 per text. ibi, tit. 5 part. 5. — in litem fit in omnibus contractibus bonæ fidei, et in contractibus innominatis, n. 7 l. 5 t. 6 part. 5.

JURAMENTUM MINORIS, PUTILLI, vel ADULTI, vel FURIOSI, vel PRODIGI. — minoris, an desideretur ad hoc scilicet, ut donatio causa mortis ab eo facta teneat, n. 5 l. 11 tit. 4 part. 5. — Et an pactum legis commissoriæ circa pignora firmetur juramento, n. 4 l. 41 tit. 5 p. 5. — Juramentum an ab adulto deferri possit, si curatorem habeat, n. 5 in fin. l. 4 tit. 11 part. 5. — prodigi, an illum obliget ad observantiam contractus jurati, n. 5 l. 5 tit. 11 part. 5. — an firmet contractum adulti, cui à judice est interdictum, ne contrahat, n. 7 dict. l. 5. — si præstetur per minorem contrahentem, an illum obliget, et quando, n. 5 l. 6 per text. ibi, tit. 19 part. 6. — Et in quibus contractibus ita procedant, ibidem in n. 7. — Et quale debeat esse hoc juramentum, ut illud obliget, et an minor jurans requiratur quòd certioretur de beneficio restitutionis, ibid. in n. 6. — Et an tale juramentum debeat intervenire in ipso contractu, vel sufficiat, quòd ante vel post præstetur, dict. n. 6 ad fin. — Juramentum an excludat minorem à remedio, l. 2 C. de rescind. vendit. v. n. 8 l. 6 tit. 19 part. 6.

JURAMENTUM FRANGENS, et an juramentum frangat ille, qui juravit aliquid non facere sine alterius voluntate si ille moriatur, n. 5 l. 45 tit. 5 part. 5.

JURAMENTUM DEBITORIS; et juramentum à debitore præstitum, scilicet quòd quid certum solvet, an tunc admittatur, si velit solvere unum pro alio in casu, in quo illud facere potuerat, n. 2 l. 5 tit. 14 part. 5. — si sit à creditore debitori delatum, an per illud debitor liberetur ipso jure, vel ope exceptionis, n. 5 l. 9 tit. 14 part. 5.

JURAMENTUM ACCUSATORIS, vel delinquentis; et juramentum an debeat præstari ab accusante alicquem, et quando, et qualiter, n. 7 et 8 l. 14 per text. ibi, tit. 4 part. 7. — an debeat præstari statim à delinquente capto, et an si crimen, de quo accusatur, est occultum, possit licet et sine peccato negare, neque suo judici respondere, n. 3 l. 4 per text. ibi, tit. 29 part. 7.

JURAMENTUM JUDICUM Regis tam in majoribus judicibus, quam in minoribus, quale esse debeat, n. 2 l. 26 tit. 9 part. 2. — Et quid si intraverint officium sine eo quòd præstiterint juramentum, an sint expellendi, ibidem in n. 6. — Juramentum qualiter iudices illud præstare debeant ante officii susceptionem, et quid si administrare cœperint ante juramentum, n. 4 l. 6 tit. 4 part. 5.

JURAMENTUM FIDELITATIS est duplex, n. 7 l. 5 tit. 15 part. 2. — Et in juramento fidelitatis, quòd à vassallis præstatur, semper persona Regis excipitur, n. 11 l. 10 tit. 23 part. 4. — Juramentum fidelitatis, quòd à vassallo vel feudatario fit, quando recepit feudum à domino, quale esse debeat in se, et an possit præstari per procuratorem, n. 5 l. 4 tit. 26 part. 4. — an debeat intervenire, etiam quando sunt limitata servitia, n. 5 l. 4 tit. 26 part. 4. — an investituram præcedere debeat, vel è contra, n. 5 dict. l. 4 tit. 26 part. 4. — debet à filio